

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Divinum De Praesentia Dei

Arias, Francisco

Herbipoli, 1612

Hac Praesentiae Divinae contemplatione vinci tentationes, & virtutem
perseuerantiae obtineri. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50314)

44 FRANC. ARIÆ EXERC.

& die noctuq³ super custodiam meam
vigilas, omnes semitas meas diligenter
notans, speculator perpetuus, velut si
totius creatura tua cœli & terra ob-
litus tantum me solum considerares,
& nihil sit tibi cura de alijs, DEVS
meus terribilis & fortis, timore pa-
riter, & ingenti rubore confundor,
quoniam nobis magna est indita ne-
cessitas iustè rectèq³ viuendi, qui cun-
ctâ faciamus ante oculos iudicis cun-
ctâ cernentis. Hucusque Augu-
stinus. Vnde intelligimus, quan-
tam vim & efficaciam ad cauenda
peccata posuerit in conside-
ratione diuinæ præsentia.

HAC PRÆSENTIAE DI-
uina contemplatione vinci tentatio-
nes, & virtutem perseveran-
tia obtineri.

CAP. V.

C Ontemplatio diuinæ præ-
sentia facit, vt non solum à
pecca-

peccatis commissis resipiscamus,
 verùm etiam vt in illa, antequã
 fiant, non labamur: dum enim
 Deum nobis quasi præsentem
 conspiciamus, & cor nostrum in
 eum attollimus, accenditur in
 animis nostris quædam cupidi-
 tas omnes spirituales hostes de-
 bellandi, nec deest diuinitus fa-
 uor & auxilium. Insultarant
 quondam impij Israëlis senes in-
 noxiæ Susannæ, comminantes
 lapidibus obruendam, nisi libi-
 dini suæ faciat satis. Videamus,
 qua via & ratione tantam tenta-
 tionem expugnarit. Considera-
 bat nimirum se stare in conspe-
 ctu Dei, Deumque in se oculos
 defigere; vnde tanto terrore pu-
 doreque peccati correpta est, tan-
 taque vi & robore aduersus pec-
 candi tentationem erigere ani-
 mum cœpit, vt nulla interposita
 mora

46 FRANC. ARIÆ EXERC.

Dan. 13.

mora decreuerit potius honoris & vitæ, cum totius familiae suæ dedecore iacturam facere, quàm consentire peccato. Sic enim respondit. *Angustia sunt mihi vndiq₃: Si enim hoc egero, mors mihi est: Si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absq₃ opere incidere in manus vestras, quàm peccare in conspectu Domini. O sententiam dignissimam, quæ in omni tentatione dæmonis, vel mundi vsurpetur. Potius vitæ discrimen adiero, quam vt in conspectu Dei delinquam.*

Miles strenuus, quando in bellico conflictu animaduertit Imperatoris, vel Ducis belli oculos in se intentos, longè ardentius pugnat, quia scit in eius potestate esse, post partam victoriam spolia, vel officia militaria in bene meritos distribuere, quid

quid ergo non faciat miles Christi, dum in quotidiana sua, cum dæmone, mundo, & carne dimicatione videt in se oculos diuinæ maiestatis coniectos? dum æterna meminit sibi decreta præmia? dum scit in ipso ardore pugnæ sibi affuturas diuinarum manuum suppetias? Veritatem huius rei quotidiana confirmat experientia. Si enim contingat seruum aliquem Dei, oblata succedendi vel indignandi, verbi causa, occasione, immemorem esse superni numinis, nec ordinariè cor suum in Deum eleuare, videmus eum facilè prolabi in verba impatientiæ, vel certè in animo peruersas agitare cogitationes: si autem cor habeat erectum in Deum, omniaque sua pia desideria in eum referat, obrepentibus similibus tentationibus. facilè con-

48 FRANC. ARIAE EXERC.

lè conquiescit, nec finit animum suum perturbatione aliqua concitari vel succumbere.

Cap. 8.

PALLADIUS in historia sua Lausiaca commemorat se, cùm aliquando adiuncto comite monachum quendam religiosissimum, rerumque diuinarum peritissimum, nomine Dioclem, inuiseret, inter alia hoc documentum ab eo accepisse, hominem piū, quamprimū à contemplatione diuinæ præsentia cessarit, continuò fieri, vel dæmonem, vel bestiam: bestiam quidem si succumbat tentationibus carnis, & illecebrarum carnalium: dæmonem verò, si iracundiæ, arrogantia & similibus. Cumq; Palladius cum percunctaretur, qua ratione posset anima, nulla quiete vel cessatione interposita, defixam mentem habere.

habere in Deo? Respondit; quotiescunque mens nostra occupata sit in consideratione pia & salutari, quæ ad Deum deducat, tum defixam esse in consideratione Dei. Cùm autem sanctus ille, tantopere in rebus pijs exercitatus dixit, hominem simulatq; Dei oblitus fuerit fieri dæmonem vel bestiam, non intellexit id fieri solo lapsu in noxam lethalem, cùm non facilè is contingat seruis Dei, sed etiam lapsu leuiori immoderatae cupiditatis, qua aliquo modo similis vel dæmoni, vel bestia reddatur. Quocirca nullo modo conuenit seruum Dei, vt aliquando negligat præsentem contueri Deum, impendente tentatione, & dum se occasiones offerunt iræ, impatientiæ, superbiæ, vel tristitiæ mundanæ, aliaque indomitæ

C

perur-

50 FRANC. ARIAE EXERC.

perturbationes, diuinæ obliuiscî
præsentia: tunc enim celerrimè,
magnaque cum vigilantia cor e-
leuandum est ad Deum, eiusque
auxilium implorandum. Nam vt
docuit S. Antonius, vnicum an-
tidotum ad vincendas omnes
dæmonis tentationes præsentif-
simum est, continuam Dei, cum
spiritali gaudio, retinere memo-
riam: ea omnes illius laqueos &
dolos illicò dirumpi, & in fumos
euanescere. Quod autem &
ipsum spiritale gaudium nasca-
tur ex contemplatione Dei præ-
sentis, iam iam ostendemus.

EXERCITIO DIVINAE PRAE-
sentiae acquiri stabilitatem cordis, om-
nium virtutum perfectionem, &
exteriores mundi-
tiam,

CAP.